

CORONA VİRÜS

2020 yılına girdiğimde çok heyecanlıydım yeni yıla yeni umutlarla girmiştım. O akşam teyzemlere gitmiştık. Kuzenlerimle hediyelerimizi açarken çok mutluyduk ve yeni yıldan çok umutluyduk.

Bir gün okuldan eve geldiğimde, televizyonda Çin'de çıkan bir salgından bahsediyorlardı. Öldürücü etkilerinin olduğunu ve çok kolay bulaşabildiğini duydum. Ama Çin, bizim ülkemize çok uzak olduğundan dolayı bizi alakadar etmeyeceğini düşündüm. Fakat gün geçtikçe diğer ülkelere de bulaşıyordu. Ülkemiz, gerekli önlemleri almaya başlamıştı. Ülkemize giriş ve çıkışlar kapatılıyordu. Bu süreçte biz okula gidip, gelmeye devam ediyorduk

Hastalığın ülkemize gelmesi çok uzun sürmedi. Ülkemize gelmesiyle okullar kapandı, uzaktan eğitime başladık. Hastalık ülkemize yayılmaya başlamıştı. Her gün bir sürü vaka tespit ediliyordu. Önce 65 yaş üstüne sonra 20 yaş altına yani bize sokağa çıkma yasağı gelmişti. Sokaklara maskesiz çıkmak yasaktı. Sürekli ellerimizi yıkıyor, dezenfekte ediyorduk. Annem, babam, abim ve ben hiç evden çıkmıyorduk. Daha sonra tümünden sokağa çıkma yasağı gelmişti. Doktorlarımız Corona denen bu hastalığa ila. Bulmak için gece gündüz çalışıyorlardı. Biz de bu

süreçte internet üzerinden eğitimimize devaö ediyorduk. Ödevlerimizi yapıp sonrasında kitap okuyorduk.

Bir gün akşam vakti oturmuş ödevlerimi yaparken televizyondaki son dakika haberi bizi çok heyecanlandırmıştı. Corona virüsün ilacı bulunmuştu ve tespit edilen hastalar hızlıca iyileştiriliyordu. Bir hafta sonra hastalıktan kurtulmuştuk. Artık uzaktan eğitim değil, okulda eğitim alacaktık. Salgından sonra ilk okul günümdü. Erkenden kalkıp, okul kıyafetlerimi giyindim. Okul kıyafetimin kokusunu bile özlemişim. Arkadaşlarıma kavuşacak olmamın heyecanı sarmıştı her yanıma. İşte o zaman anladım, elimizdeki her anın kıymetini.

Defne Kumru
4/A sınıfı NO:30